

ΔΥΟ ΓΙΟΡΤΕΣ

Έντυπώσεις από μία σχολική γιορτή.

Τὴν περασμένη βδομάδα ἀπὸ μιᾶ εὐγενικῶς πρόσκληση, πὸν λάβαμε, βρεθῆκαμε στὸν κῆπο ἐνὸς μεγαλοπρεποῦς κτιρίου, τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου κοριτσιῶν, στὸ Παλὸ Φάλγρο. Ἐκεῖ, ἀπὸ κάμποσο καιρὸ τὴν λειτουργεῖ ἀθόρυβα καὶ διευθύνεται ἀπὸ φωτισμένες γυναῖκες, ξένες καὶ δικές μας, ἕνα προσδετικὸ ἴδρυμα πὸν μορφώνει ψυχές καὶ χαρακτηριστικὰ κοριτσιῶν μὲ σύστημα παιδαγωγικὸ πὸν συγχρονίζεται κί ἀνταποκρίνεται στὶς ἐσωτερικὲς καὶ κοινωνικὲς ἀνάγκες τῶν παιδιῶν μας. Κινουνοτα καὶ ἀναπνεύουν ἐλεύθερα μπροστὰ στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα, μακριὰ ἀπὸ τοὺς ψηλοὺς τοίχους καὶ τὴν αὐστηρὴ κατῆλωση τῶν θρανίων.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐκπαίδευση φθάνει καὶ στὶς γυμνασιακὲς τάξεις πὸν διδάσκει ἢ καθηγῆτρια τῶν Ἑλληνικῶν Κα Λαμπρῶν ἢ ἑποῖα μὲ τὴ μόρφωση κί ἐργαστικὴ πὸν τὴ διακρίνει μᾶς ἔδωσε ἀπὸ τὴν ἐργασία τῆς μιᾶ καλλιτεχνικῆ ἀπόλαυση μὲ ἀνώτερο διαμορφωτικὸ χαρακτήρα, μὲ τὴν ἐπίδειξη τῆς παραστάσεως τῶν Ἑρῶν τοῦ Αἰσχύλου. Τὰ κορίτσια ὡς μᾶς εἶπε στὴν εἰσηγητικὴ τῆς ὁμιλίας ἢ διδάξασα ἐνδιὰφρέθηκα τόσο ἀπὸ τὴν διαφωτιστικὴν διδασκαλία τῶν ἀρχαίων δραμάτων, πὸν τὸλμησαν νὰ σκεφθοῦν νὰ τὰ παραστήσουν οἱ ἴδιες κί ἀπὸ σκηνοῦ. Στὴ τολμηρὴ τους αὐτὴν σκέψη τίς ἐνεθάρρυνε ἢ καθηγῆτριά τους γιατί ἤθελε καὶ νὰ τίς συνηθίσουν νὰ αὐτενεργοῦν καὶ νὰ νοιώθουν τὰ ἴδια παιδιὰ συνειδητὰ ἔτι ἀποδίδουν σὲ ὕφος καὶ χαρακτήρα. Τοὺς εἶπε : «Θέλετε νὰ τὸ παραστήσετε ; θὰ τὸ μεταφράσετε κί ἔλα». Κί ἔτσι μὲ προσπάθειες δυνατές κί ἐπιμέλεια θαυμαστὴ καὶ μὲ χωριστὴ μελέτη πᾶν οὐ ἀγγεῖα τῆς ἐποχῆς, πὸν ἐπεσκέφθηκα ἐπίτηδες γιὰ αὐτὸ τὰ μουσεῖα, κατῶρθωσαν ἕσο μπόρεσαν νὰ μᾶς ἀναπαρστήσουν τοὺς ἠττημένους Ἑρῶες καὶ νὰ μᾶς φέρουν μιᾶ ἀληθινὴ πραγματικὴ συγκίνηση τὰ κορίτσια τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου. Ἡ μετάφραση τοῦ ἔργου σὲ καλὴ κί ἐπιμελημένη δημοτικὴ γλῶσσα, πὸν δὲν ἔφευγε ἀπὸ τὸ νόημα τοῦ ποιητοῦ, καὶ ἔφερνε τόσο ὠραῖα τὸν ἔμμετρο στίχο. Ἡ παράσταση τῶν ἦτανε λίγο δειλιασμένη, μαθητικὴ στὸ τεχνικὸ μέρος μπροστὰ στὸ δυνατὸ ἔργο τοῦ Αἰσχύλου, ἀλλὰ οἱ προσπάθειες τῶν κοριτσιῶν ὑπῆρξεσαν κάθε προσδοκία γιατί ἐνοιῶσαν τὴ βρειὰ εὐθύνη πὸν ἀνέλαβαν, κί αὐτὸ τοὺς ἐζωήρευε τίς κινήσεις καὶ δυνάμωνε τίς φωνές τους, πὸν ἔβγαζαν ἀπὸ τὰ νεανικὰ τους στήθη μὲ τὴν πεποῖθηση ἔτι κί αὐτὲς βρέθηκα ἄξιες νὰ παρουσιάσουν κατὶ αὐτοῦσιο, κατὶ δικὸ τους πὸν μὲ τὴν εὐσυνείδητη ἐργασία, τοὺς τὸ ἐνεύπνευσε καὶ διδάξε ἢ καθηγῆτριά τους. Πέρασε μπροστὰ τους σὰν ἕνα λογοτεχνικὸ μάθημα χωρὶς κόπο καὶ μαθητικὴ ὑποχρέωση, ἀλλὰ μὲ πραγματικὸ ἐνθουσιασμό. Ἐτσι, πὸς μποροῦμε νὰ μὴ νοιώσουμε κατὶν ἀγαπήσουμε ἔλοι μας τὴν ἀρχαία κείμενα, καὶ νὰ μὴ θαυμάζουμε τὴν ἀρχαῖο πνεῦμα στὴ δημιουργία του :

Τὸ ἐκλεκτὸ ἀκροατήριον πὸν παρευρέθηκα ἀπὸ γονεῖς παιδιῶν κί ἀπὸ διανοούμενο κόσμο, θερμότατα συγχάρηκε τὴν δημιουργὸ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἐργασίας.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς νεότητος.

Ὁ στίβος τοῦ Σταδίου συχνὰ μᾶς παρουσιάζει γιορτὲς κί ἑλληνοπρεπεῖς παρελάσεις, πὸν μᾶς συγκινοῦν καὶ μᾶς φέρνουν στὸν ἀρχαῖο κόσμο καὶ μᾶς θυμίζουνο τὸ παλὸ καιρὸ ἢ μᾶς ἀνοίγουνο καινούργιους δρόμους στὸ σύγχρονο πολιτισμὸ, πότε ἀπὸ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ πότε ἀπὸ κρατικὴ φροντίδα. Ἀλλὰ ἐκεῖνο πὸν μᾶς παρουσιάζει τὴν περασμένη βδομάδα ἢ «Ἐταιρία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» εἶνε ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλη γιορτὴ ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως. Συγκέντρωσε χιλιάδες παιδιῶν καὶ κοριτσιῶν ἀπὸ διάφορα ἀνώτερα σχολεῖα τῆς πρωτεύουσας γιὰ νὰ σχηματίσουν ἔλα μᾶζι τὸν «Ἐρυθρὸ Σταυρὸ τῆς Νεότητος». Κατῶρθωσε νὰ τὰ κάμει νὰ αἰσθανθοῦν ὁμαδικὰ οἱ ψυχῆς των καὶ νὰ σκιρτήσουν οἱ καρδουλες των ἀπὸ πόνο. Κί ἢ ἐπιτροπὴ πρόσφερε τὴ σημαία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, μὲ τὴν πεποῖθηση καὶ τὴν βεβαιότητα ἔτι θὰ τὴ φυλάξουν πιστὰ καὶ θὰ κάνουν τὸ καθῆκον τους ἔταν φθάσει ἢ στιγμή πὸν θὰ τοὺς χρειασθοῦν.

Τὴν δέχθηκα μὲ κατάνυξη καὶ σεβασμὸ. Τί ὠραῖα καὶ μεγάλη ἰδέα ! Τοὺς ξύπνησε τὸ αἰσθημα γιὰ τὴν ἀλληλοδοθήεια καὶ τὸν ἀλτρουισμό, καὶ θὰ τοὺς φέρνει πᾶντα τὴν ἐνθύμηση γιὰ τὴν ἱερὴ ὑποχρέωση πὸν θὰ ἔχουν νὰ εἶνε ἔτοιμοι ἔταν ἢ Πατρίς τοὺς καλέσει γιὰ τὸ βαρὺ ἔργο πὸν ἀνέλαβαν.

Δὲν θὰ τοὺς θυμίζει μόνον τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὸν πόλεμο καὶ τὸ αἷμα, οὔτε τὴν ὑποχρέωση μονάχα νὰ σταθοῦν κοντὰ στὸ λαθωμένο στρατιώτη ἢ στὸν ἄρρωστο πολεμιστὴ. Τὴν ἢ δρᾶση τους εἶνε πὸν ἐκτεταμένη σὲ καθῆκοντα ἀκόμη, καὶ γιὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδο τῆς χώρας. Ἐπόσχεται μὲ τὴ βοήθεια τοῦ κοινοῦ ἢ καλὴ αὐτὴ Ἐταιρία νὰ τελειοποιήσει τὸ ἀγαθοεργὸ κί ἐκπολιτιστικὸ τῆς ἔργου, νὰ ἰδρύσει νοσοκομεῖα καὶ ἰατρεῖα πὸν θὰ παραχωροῦν δωρεὰν ἰατρικὴν περίθαλψη γιὰ τὴ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ὑγεία τῶν παιδιῶν μας. Θὰ τοὺς ἀναπτύξει τὸ αἰσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, τὴν καταπολέμηση στὶς ἐπιδημικὲς ἀρρώστειες καὶ θὰ τυπώσει φυλλάδια πρακτικῆς ὑγιεινῆς. Ὅλα αὐτὰ βέβαια γιὰ νὰ τὰ πραγματοποιήσει ἢ Ἐταιρία θέλει νὰ ἔχει δίπλα τῆς τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ τῆς Νεότητος γιὰ νὰ τὴ βοηθήσει στὴ διάδοση καὶ στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματός τῆς. Καὶ χωρὶς νὰ περάσει καιρὸς, ἔδω καὶ σὲ λίγες ἡμέρες, πολλοὶ πρόσκοποι, μαθητὲς καὶ μαθήτριες ἀπὸ διάφορα σχολεῖα ἔδειξαν ζῆλο καὶ προθυμία, καὶ πρόσφεραν τίς μικρές των δυνάμεις στὶς χιλίες περίπου κυρίες πὸν σὲ ὁμάδες σκορπίστηκα στὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλης γιὰ τὸν ἔρανο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη γιὰ τὴ μελλοντικὴ τους πλατύτερη ἐργασία, πὸν πρόθυμα θὰ σπεύσουν στὸ πρῶτο κάλεσμα νὰ προσφέρουν, γιὰ νὰ σώσουν κί ἄλλους ἀνθρώπους καὶ νὰ προλάβουν κί ἄλλα κακὰ πὸν μᾶς φέρνει ἢ ἀγνοία καὶ ἢ ἀφροντιστὰ στὸν τόπο μας.

Ἡ κοινωνία μας εὐτυχῶς μὲ ἐνθουσιασμὸ δέχεται καὶ συμμερίζεται τίς σωτήριες αὐτὲς ἰδέες κί αὐθόρμητα σπεύδει νὰ τίς ὑποστηρίξει.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΓΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ